पौर आत्रेयः।अश्विनौ। अनुष्टृप्।

यद्य स्थः परावित यदेर्वावत्यिश्वना।यद्वां पुरू पुरुभुजा यदुन्तरिक्ष आ गतम्॥ ५.०७३.०१ अश्विना- हे अश्विनौ प्राणेशनशक्तिभूतौ। यत्- यदि। अद्य- इदानीम्। परावित- दूरे नभित। स्थः- भवथः। यत्- यदि। अर्वावित- सिन्नकृष्टे भूदेशे। स्थः- भवथः। यत्- यदि। अन्तरिक्षे स्थः। यद्वा- अथवा। पुरु- बहुदेशेषु स्थः। तस्मात् सर्वस्मात्। आ गतम्- आगच्छतम्॥१॥

इह त्या पुरुभूतमा पुरू दंसाँसि बिश्रेता। वरस्या याम्यिश्रेगू हुवे तुविष्टमा भुजे॥ ५.०७३.०२ इह - अत्र । त्या - तौ । पुरुभृतमा - अतिशयेन बहुभावनास्थौ । पुरु - प्रभूतानि । दंसांसि - दर्शनानि । बिश्रता - धारयन्तौ । वरस्या - वरणीयौ । यामि - प्रपन्नोस्मि । अधिगृ - अधृतगमनौ । तुविष्टमा - अतिशयेन बहुरूपौ । भुजे - भोगाय । हुवे - आह्वये ॥२॥

र्द्दमान्यद्वपुषे वर्पुश्चकं रथस्य येमथुः।पर्यन्या नाहुषा युगा मह्ना रजाँिस दीयथः॥ ५.००३.०३ ईर्मा- प्रेरकस्य। वपुषे- शोभाये। अन्यत्- एकम्। वपुः- तेजोवत्। चक्रम्। रथस्य। येमथुः- नियमितवन्तो। अन्या- इतरं चक्रम्। नाहुषा युगा- मनुष्यकालान्। मह्ना- महिम्ना। रजांिस- लोकान्। दीयथः- गच्छथः। एकं दिव्यायैकं मानुषायेति भावः॥३॥

तदूषु विमेना कृतं विश्वा यद्वामनु ष्टवे।नानां जाताविरेपसा समस्मे बन्धुमेयेथुः॥ ५.००३.०४ विश्वा - व्याप्तो। यत् - येन। अनु ष्टवे - अनुस्तौमि। एना - तेनानेन। सु - सुष्ठ। वाम् - युवाभ्याम्। कृतम् - कर्म रचितं भवति। नाना जातौ - बहुधोत्पन्नौ। अरेपसा - अदोषौ। अस्मे - अस्मभ्यम्। बन्धुम्। सम् - सम्यक्। आ - समन्तात्। ईयथुः - गमयथः॥४॥

आ यद्वां सूर्या रथं तिष्ठंद्रघुष्यदं सद्गि।परि वामरुषा वयो घृणा वेरन्त आतर्पः॥ ५.०७३.०५

यत्- यदा। सदा- सर्वदा। वाम्- युवयोः। रघुष्यदम्- अनायासगमनम्। रथम्- लक्ष्यप्रापकगतिप्रतीकभूतं वाहनम्। सूर्या- उषाः। आ तिष्ठति- आस्थितवती। तदा। वाम्- युवाम्। अरुषाः- रोचमानाः। घृणा- दीप्ताः। वयः- गतिशीलाः। आतपः- तापियत्र्यो दीप्तयः। परि वरन्ते- परितो वृण्वन्ति। अश्विनौ प्राणेशनशक्तिप्रतीकौ। उषा विद्या। अश्विनौ पूरकरेचकभूतौ। उषा हि कुम्भकभूता विद्या॥५॥

युवोरत्रिश्चिकेतित नर्रा सुम्नेन चेतसा। घर्मं यद्वामरेपसं नासत्यास्त्रा भुरण्यति॥ ५.००३.०६
सम्नेन- सुखेन। चेतसा- चित्तेन। युवोः- युवाम्। नरा- नेतारो। अत्रिः- अग्न्युपासकः।
चिकेतित- बुद्धचित। वाम्- युवयोः। अरेपसम्- अदोषम्। धर्मम्। नासत्या- हे
सत्यस्वरूपाविधनो। आस्ता- आस्येन मन्त्रेणेति भावः। भुरण्यति- प्राप्नोति॥६॥

उग्रो वा ककुहो यियः शृण्वे यामेषु संतिनः। यद्वां दंसोभिरश्विनात्रिर्नराव्वर्तिति॥ ५.०७३.०७ यत्- यदा। नरो- हे नेतारो। वाम्- युवाम्। अश्विनो- प्राणेशनशक्तिभूतो। दंसोभिः- दर्शनैः। अत्रिः- ऋषिः। आववर्तित- आवर्तयित तदा। उग्रः- उद्गूर्णः। वाम्- युवयोः। ककुहः- उच्छितः। यियः- गन्ता। संतिनः- सन्ततगमनो रथः। यामेषु- मार्गेषु। शृण्वे- श्रूयते॥७॥

मध्ये <u>ज</u> षु मंघूयुवा रुद्रा सिषंक्ति पिप्युषी।यत्संमुद्राति पर्षथः पकाः पृक्षो भरन्त वाम्॥ ५.०७३.०८ मधुयुवा- माधुर्यमिश्रको । रुद्रा- द्रवन्तो । मध्वः- माधुर्यम् । पिपुषी- प्याययती सद्भावना । सिषक्ति- सेवते । समुद्रा- विषयवासनामयं चित्तसमुद्रम् । अति पर्षथः- अतिपारयथः । वाम्- युवयोः । पक्वाः- पक्वानि । पृक्षः- ह्व्यानि । भरन्त- यजमाना भरन्ते ॥८॥

सत्यमिद्वा उ अश्विना युवामाहुर्मयोभुवा।ता यामन्याम्हृतमा यामन्ना मृळ्यत्तमा॥ ५.०७३.०९

अश्विना- प्राणेशनशक्तिभूतौ । युवाम् । मयोभुवा- आनन्दकरौ । इति । सत्यम्- सत्यमेव । आहु:-अब्रुवन् । ता- तौ । यामन्- मार्गे । यामहृतमा- मार्गे साहाय्यायाहृतौ । यामन्- मार्गे । आ-आभिमुख्येन । मृळयत्तमा- अतिशयानन्दकरौ ॥९॥

इमा ब्रह्मणि वधैनाश्विभ्यां सन्तु शंतमा।या तक्षाम रथाँ इवावोचाम बृहन्नमः॥ ५.०७३.१०

या- यान्। रथानिव। तक्षाम- तन्कुर्मः। इमा- त एते। ब्रह्माणि- मन्त्राः। वर्धना- वर्धमानाः। अश्विभ्याम्- प्राणेशनशक्तिभूताभ्याम्। शंतमा- शङ्कराः। सन्तु- भवन्तु। बृहत्- महत्। नमः- वन्दनम्। अवोचाम- वदामः॥१०॥

७४ पौर आत्रेयः।अश्विनौ। अनुष्टृप्, ८ निचृत्।

कूष्ठों देवावश्विनाचा दिवो मनावस्। तच्छ्रवथो वृषण्वस् अत्रिर्वामा विवासति॥ ५.०७४.०१

मनावस्- मननसम्पद्धन्तो । अश्विना- प्राणेशनशक्तिभूतो । अद्य- इदानीम् । देवो- द्योतनशीलो । दिवः- नभस आगत्य । कूष्ठः- भूमो स्थितो । वृषण्वस्- सम्पद्धर्षको । तत् । श्रवथः- शृणुथः । अत्रिः- अग्न्युपासकः । वाम्- युवाम् । आ विवासति- परिचरति ॥१॥

कुह् त्या कुह् नु श्रुता दिवि देवा नासंत्या।

कस्मिन्ना यंतथो जने को वाँ नदीनां सर्चा॥ ५.०७४.०२

कुह- क्व। त्या- तौ। कुह- क्व। श्रुता- श्रुतौ। दिवि- नभिस चित्ताकाशे वा। देवा- द्योतकौ। नासत्या- सत्यस्वरूपाविश्वनौ। किस्मिन्। जने। यतथः- यत्नं कुरुथः। कः। वाम्- युवयोः। नदीनाम्- अपां मूलशक्तिधाराणाम्। सचा- सह भवित ॥२॥

कं याथः कं हे गच्छथः कमच्छा युञ्जाथे रथम्। कस्य ब्रह्माणि रण्यथो वयं वामुक्ससीष्ट्ये॥ ५.०७४.०३ कम्। याथः। कम्। गच्छथः- सरथः। कम्। अच्छा- अभिलक्ष्य। रथम्। युञ्जथे- योजयथः। कस्य। ब्रह्माणि- मन्त्रान्। रण्यथः- रमयथः। वयम्। वाम्- युवयोः। इष्टये- सदेषणाये। उश्मसि-कामयामहे॥३॥

पौरं चिद्धुंद्युतं पौरं पौराय जिन्वंथः।यदीं गृभीततातये सिंहमिव दुहस्पदे॥ ५.०७४.०४

पौर- पूरको । पौरम्- पूरकम् । द्रुहस्पदे- मृगयायां निर्गमनाय गर्जन्तम् । सिंहमिव स्थितं मेघम् । उद्प्रुतम्- उदकप्लुतं मेघम् । गृभीततातये- गृहीतयज्ञसन्तानाय । पौराय- पूरकाय । जिन्वथः- प्रेरयथः ॥४ ॥

प्र च्यवानाजुजुरुषों वृविमत्कं न मुज्जथः।

युवा यदी कृथः पुनरा कार्ममृण्वे वध्वः॥ ५.०७४.०५

च्यवानात्- कम्पमानात् । जुजुरुषः- जीर्णात् । विव्रम्- हेयं पुराणं रूपम् । अत्कम्- कवचम् । न-इव । मुञ्जथः- विमोचयथः । यदि- यदा । पुनः । युवा- तरुणम् । कृथः- अकुरुतम् । तदा । वध्वः-तत्पत्न्याः । कामम् । आ ऋण्वे- प्राप्तवान् ॥५॥

अस्ति हि वामिह स्तोता स्मिस वां संदिशे श्रिये।

नू श्रुतं मु आ गंतुमवोभिर्वाजिनीवसू॥ ५.०७४.०६

इह- अत्र देवयजनदेशे। वाम्- युवयोः। हि- खलु। स्तोता। अस्ति- भवति। श्रिये- श्रेयसे। वाम्- युवयोः। संदृशि- संदर्शने। स्मसि- भवेम। वाजिनीवसू- सम्पद्धन्तौ। मे- मम स्तुतिं। श्रुतम्- श्रुत्वा। नु- क्षिप्रम्। अवोभिः- रक्षाभिः। आ गतम्- आगच्छतम्॥६॥

को वामुद्य पुरूणामा वेहे मर्त्यानाम्।को विप्रो विप्रवाहसा को युज्ञैर्वाजिनीवसू॥ ५.०७४.०७

पुरूणाम्- बहूनाम्। मर्त्यानाम्- मनुष्याणां मध्ये। कः। विप्रः- मेधावी। विप्रवाहसा-मेधाविधारको। यज्ञैः- मखैः। वाजिनीवसू- सम्पद्धन्तो। वाम्- युवाम्। अद्य- इदानीम्। कः। वन्ने- सम्भजते॥७॥ आ वां रथो रथानां येष्ठौ यात्विधना।पुरू चिदस्मयुस्तिर अङ्गूषो मर्त्येच्वा॥ ५.०७४.०८ वाम्- युवयोः। रथः। रथानां येष्ठः- रथानां मध्ये अतिशयगितः। अधिना- हे अधिनौ। आ यातु- आगच्छतु। अस्मयुः- अस्मत्कामः। आङ्गूषः- मन्त्रमयः। मर्त्येषु- मनुष्येषु। पुरु- बहुशत्रून्। तिरः- तिरस्करोति॥८॥

शम् षु वा मध्युवास्माकंमस्तु चर्कृतिः। अर्वाचीना विचेतसा विभिः श्येनेवं दीयतम्॥ ५.००४.०९ मध्युवा- हे मधुरो । अस्माकम्- नः। चर्कृतिः- कर्म। सु- सुष्ठु । शमु- शान्तिकरम्। वाम्- युवयोः। अस्तु- भवतु । अर्वाचीना- अस्मदिभमुखो । विचेतसा- विशेषचित्तवन्तो । विभिः- प्राणाश्वैः। श्येनेव- श्येनाविव । दीयतम्- आगच्छतम् ॥९॥

अश्विना यद्ध किंहैं चिच्छुश्रूयातिम्ममं हर्वम्। वस्वीरू षु वां भुजः पृञ्चन्ति सु वां पृचः॥ ५.०७४.१० अश्विना हे अश्विनो । किंहिंचित् - कुत्रापि स्थितो । इमम् - एतत् । हवम् - आह्वानम् । श्रूयाताम् - शृणुतम् । पृचः - स्तोतारः । वाम् - युवयोः । वस्वीर्भुजः - दिव्यभोगान् । सु - सुष्ठ । पृचन्ति - सम्पर्चयन्ति ॥१०॥